

# Geluks-klavertje

---

Het leek een echte gelukszoeker: kruipend over het gazon zoekend naar een klavertje. Maar het ging helemaal niet om het vinden van een klavertjevier, iedere klaverplant moest met wortel en al opgespoord en verwijderd worden.

Veel tuinliefhebbers vinden dat een gazon alleen uit gras mag bestaan. Paardenbloemen, madeliefjes en klaver horen daar niet in thuis, ondanks dat ze het saaie groene gras met gekleurde bloemen opvrolijken. Grappig dat die soorten juist bevoordeeld worden doordat wij dat gras zo kort houden. Groei je een paar centimeter boven het maaiveld uit, dan wordt je door de maaimachine helemaal versnipperd. Maar de bladeren van paardenbloem en madeliefje liggen in een rozet plat op de grond, veilig onder de scherpe messen. Hoewel heel wat mensen een hekel hebben aan witte klaver in hun gazon, doen diezelfde mensen er alles aan om het plantje een zo goed mogelijk leven te geven. De stengels van deze klaver groeien laag over de grond; ook veilig voor de maaier. Peuter je in het gazon om allerlei lastposten er uit te steken, dan ontstaat er een kleine kale plek. En wie is er als eerste bij om zo'n plekje in te nemen? Inderdaad, de witte klaver. Kruipend tussen het gras pikt hij alle open plaatsen in om daar stevig te wortelen, ook onder de grond. Door minder maaien en de grond omwoelen zal de witte klaver vanzelf verdwijnen.



*Bloemhoofdje witte klaver (foto Henk Kuiper)*

Normaal heb je klavertjesdrie in je tuin. Een klaverblad heeft een lange steel met aan het eind drie deelblaadjes. Vaak zit op ieder zo'n klein blaadje een witte boogvormige vlek. Daarmee herken je klaver ook zonder bloemen. Het wordt tijd voor een warm welkom voor de klaver. Hij zorgt voor een voedselrijkere bodem. Aan de wortels zitten knolletjes die stikstof uit de lucht binden. Als de plant afsterft, komen de nitraten vrij en het gras zal harder groeien. Als groenbemester wordt klaver vaak ingezaaid. Vierhonderd jaar geleden ging ons klaverzaad al over de Noordzee naar Engeland.

Tijdens de droge zomer van het vorig jaar zorgden klaver en ander zogenaamd 'onkruid' voor een gazon dat nog een beetje groen was; zij waren de groene plekken in het totaal vergeelde gras. En dan hebben we het nog niet gehad over de bloemen van de witte klaver, die tot in de herfst bloeien. Wat wij een klaverbloem noemen, is eigenlijk een bloemhoofdje met daarin wel zo'n 40 kleine bloempjes bij elkaar. Ieder bloempje bestaat zelf ook weer uit vijf witte kroonbladeren. Bekijk die bijzondere miniatuurbloem maar eens met een loep. Ze ruiken heerlijk en honingbijen zijn verzot op de nectar aan de bloemvoet. Een imker die zijn kast bij een klaverveld zet, doet dat niet voor de bestuiving van de klaver, maar om heerlijke klaverhoning uit de bijenraten te kunnen slingeren.

Zijn de kleine bloempjes uitgebloeid, dan buigen ze omlaag. De bloembladeren verdrogen, worden bruin, en blijven om de heel kleine peultjes zitten.

De witte klaver groeit in de stad in vrijwel alle gazons, maar ook in het stukje berm dat het dichtst tegen de weg of straat ligt. Met het afmaaïen van de klaver moet je natuurlijk voorzichtig zijn. Eén op de tienduizend blaadjes van de witte klaver heeft vier deelblaadjes. Vind je een klavertjevier dan brengt dat geluk en het beschermt je tegen het kwaad. Dat vond men al in de middeleeuwen: het vierdelig blaadje was een symbool voor de perfecte eenheid.

Laat die klaver lekker in het gazon groeien en geniet als je hem tijdens je kruipende zoektocht tegenkomt. Of hij nu drie of vier deelblaadjes heeft, ik weet zeker dat je door die ontmoeting gelukkiger wordt.

Rob Vereijken  
juli 2019